

De la Girona morta a la ciutat viva

NARCÍS JORDI-ARAGÓ

El 20 d'abril de 1974 *Presència* va publicar la notícia: Modest Prats i els seus alumnes del Col·legi Universitari de Girona estaven preparant un treball col·lectiu sobre els Jocs Florals de la ciutat «que valdria la pena poder editar». Aquella iniciativa, però, es va encallar i del projecte no se'n va parlar mai més. Fa deu anys, Xavier Carmaniu, Glòria Granell i Carme Puig es van endinsar en la fronda jocfloralisca i van publicar un resum del seu treball en aquesta *Revista* (núm. 205, març-abril 2001). Finalment, la Fundació Valvi va atorgar una beca a Margarida Casacuberta perquè enllestís aquesta feina tants cops entrebancada. El resultat és un esplèndid volum amb 139 pàgines d'introducció historicocrítica i 446 d'antologia dels discursos presidencials, les memòries dels secretaris dels jurats, les flors naturals i els premis del consistori de tots els Jocs gironins.

PAU CANALETA

Explica't amb una història

Editorial UOC.
Barcelona, 2010.
150 pàgines.

El consultor en estratègia política i empresarial ha escrit aquest llibre, amb un cas fictici, amb la intenció oferir eines als polítics que es presenten a unes eleccions municipals. La primera lliçó consisteix a construir-se un relat que arribi als seus electors.

Casacuberta resol definitivament el malentès que pesava com una llegenda negra sobre l'origen dels Jocs. El fet que la revista *L'Enderroch* en celebrés uns pel seu compte, i una interpretació errònia d'un text de la revista *Vida* per part d'alguns historiadors precipitats, van provocar que s'estengués la idea que els Jocs havien estat creats per *L'Enderroch*. Ara l'autora col·loca les coses en el seu lloc i restitueix a *Vida* el paper rellevant i capdavanter que va tenir en la creació del certamen. (A can Masó s'han conservat des de 1902 -i ara pertanyen a la Fundació Rafael Masó- la cartolina original d'invitació de *Vida* a la reunió fundacional de desembre de 1902 i la carta de Joan Masó als seus germans Santiago i Rafael explicant-los els detalls del projecte encapçalat per *Vida* i compartit amb *L'Enderroch*).

L'autora ressegueix la llarga trajectòria de continuïtat dels Jocs, només estrocnada pels set anys de la primera dictadura i truncada definitivament per la Guerra Civil, que va liquidar, «al mateix temps que la festa, tot un món». L'obra constitueix una autèntica antologia de la literatura catalana de l'època (proses de Maragall, Ruyra, Casellas, D'Ors, Bertrana; poemes de Carner, Bofill i Mates, Riber, Riba, Alomar, López-Picó, Palol...), però alhora conté un rigorós, documentat i molt atractiu assaig sobre uns Jocs que van ser, segons Casacuberta, «la clau de volta simbòlica del desvetllament de la ciutat». Fou a través dels Jocs Florals que es va passar de la «Girona morta» dels decadentistes a la ciutat «viva de dins» dels noucentistes. Aquells Jocs singulars, miralls de

L'obra constitueix una autèntica antologia de la literatura catalana de l'època

MARGARIDA CASACUBERTA

Els Jocs Florals de Girona (1902-1935)

Biblioteca Fundació Valvi.
Girona, 2010.
584 pàgines.

les vicissituds i de les oscil·lacions de la realitat política, es revelen ara com un projecte de modernització que va canalitzar les aspiracions catalanes, va impulsar el procés de regeneració d'una societat i va esdevenir, com desitjaven els redactors de *Vida*, «un crit germinatiu de resurrecció»..

NARCÍS-JORDI ARAGÓ

Retrats a mitja tinta

Diputació de Girona.
Col·lecció Josep Pla. Girona, 2011.
250 pàgines.

Recull d'articles periodístics publicats a *Presència*, *El Punt* i *Revista de Girona*. Un magnífic compendi de retrats i paisatges que configuren una declaració d'amor a Girona i la seva gent. Amb pròleg de Xavier Xargay.